

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1116/2024
17.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ивана Радосављевића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Мирослава Тодоровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 10. К. бр. 287/22 од 25.12.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 408/24 од 04.06.2024. године, у седници већа одржаној дана 17.09.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ивана Радосављевића, адвоката Мирослава Тодоровића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 10. К. бр. 287/22 од 25.12.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 408/24 од 04.06.2024. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 10. К. бр. 287/22 од 25.12.2023. године, окривљени Иван Радосављевић оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 године, у коју се урачунава време проведено на мери забране напуштања стана од 11.05.2022. године до 09.12.2022. године, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета прецизно наведених у изреци првостепене пресуде и одлучено је о трошковима кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 408/24 од 04.06.2024. године, одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног Ивана Радосављевића, адвоката Мирослава Тодоровића и пресуда Вишег суда у Београду 10. К. бр. 287/22 од 25.12.2023. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Ивана Радосављевића, адвокат Мирослав Тодоровић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у делу који се односи на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док у преосталом делу нема законом прописан садржај.

Бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно да се наведене пресуде заснивају на доказима на којима се према одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати. Као незаконит доказ бранилац означава записник о претресању стана и других просторија и потврду о привремено одузетим предметима од окривљеног, а незаконитост тих доказа се огледа у чињеници да је претрес стана обављен без позива и присуства браниоца, да на записнику нема потписа окривљеног испод навода да не захтева браниоца, нити је записник окривљени потписао на свакој страни, већ је само потписао последњу страну, а осим тога бранилац указује и на чињеницу да окривљени није држалац стана, већ његова мајка којој је требало уручити наредбу о претресу.

Изнете наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване, обзиром да записник о претресању стана и других просторија ДП ПУ за Град Београд, УКП четврто одељење од 09.05.2022. године, ни сам по себи, а ни према начину прибављања није у супротности са одредбама Законика о кривичном поступку.

Из записника о претресању стана и других просторија ДП ПУ за Град Београд, УКП четврто одељење од 09.05.2022. године, произлази да је у временском периоду од 13,45 до 15,00 часова, извршено претресање стана и других просторија држаоца стана Ивана Радосављевића на основу наредбе судије за претходни поступак Вишег суда у Београду КПП. Пов. бр. 745/22 од 09.05.2022. године. Пре почетка претресања стана, Иван Радосављевић је поучен да има право да узме адвоката односно браниоца који може присуствовати претресању, а чије присуство исти није захтевао, што је

констатовано на записнику. Претресање стана обављено је у присуству два пунолетна грађанина у својству сведока, који су према констатацији на записнику поучени о њиховој улози током спровођења претресања и исти су, уз овлашћена службена лица ПУ за Град Београд као и Ивана Радосављевића потписали записник, на коме нису констатоване било какве примедбе.

Сходно наведеном, Врховни суд налази да је претресања стана и других просторија, у конкретном случају у свему извршено у складу са одредбама члана 155, 156. и 157. ЗКП, којима су прописане претпоставке и поступак спровођења ове доказне радње. Стога је, по оцени овог суда, записник о претресању стана и других просторија ДП ПУ за Град Београд од 09.05.2022. године који је састављен на основу наредбе судије за претходни поступак Вишег суда у Београду КПП. Пов. бр. 745/22 од 09.05.2022. године и која је уручена Ивану Радосављевићу пре почетка претресања, који је, а што произилази из списка предмета, држалац стана, законит доказ на коме се пресуда, у смислу одредаба Законика о кривичном поступку може заснивати, па су супротни наводи захтева оцењени као неосновани.

Имајући у виду да записник о претресању стана и других просторија ДП ПУ за Град Београд од 09.05.2022. године не представља незаконит доказ на коме се пресуда не може заснивати, то ни доказ – потврда о одузетим предметима од истог датума, која је проистекла из истог, не представља незаконит доказ.

Осим тога одредбе којима се регулише претресање стана не предвиђају обавезну одбрану окривљеног, па неприсуствовање адвоката спровођењу ове доказне радње није од утицаја на њену законитост. Из списка предмета произилази да су након извршеног претреса стана и других просторија овлашћена службена лица Министарства унутрашњих послова донела решење о задржавању окривљеног Ивана Радосављевића до 48 сати, када му је постављен бранилац по службеној дужности, адвокат Асмир Инајетовић. Дакле, бранилац по службеној дужности окривљеном је постављен одмах након што је задржан, сходно члану 74. став 1. тачка 3) ЗКП па су и у овом делу наводи браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац наводи да је незаконитим радњама поступајућих инспектора, приликом предузимања доказне радње претресања стана и других просторија повређено право окривљеног на правично суђење у разумном року, загарантовано чланом 32. Устава Републике Србије и чланом 5. Конвенције о људским правима о основним слободама.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење, а у случају члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Имајући у виду да бранилац окривљеног у захтеву указује на учињену повреду, али уз захтев за заштиту законитости није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, којом је утврђена повреда права окривљеног, то је Врховни суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 484. ЗКП одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**